

קונורטי, מנחם

בן בנימין וויקטוריה. נולד ביום י"א באב תשי"ב (2.8.1952) בירושלים. למד בבית-הספר היסודי 'כל ישראל חברים' שבמקום, המשיך וסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון 'אורט-נביאים' שבעיר. מנחם היה תלמיד חרוץ וממושמע, אהוב על מוריו ועל חבריו לכיתה. הוא היה חבר בתנועת-הנוער 'מחנות העולים' בירושלים וברכות הימים היה לחבר-ועד בקן. מנחם אהב ספרות ושירה, ובזמנו הפנוי כתב

שירים, שחלקם פורסמו בעלון בית-ספרו. על אחד משיריו שהגיע לידי של ראש עיריית-ירושלים, קיבל מכתב-תודה והוקרה.

מנחם גויס לצה"ל בפברואר 1971 והושם לחיל-השריון. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס-נהיגה ובקורס פקידות-מטה, נשלח מנחם למפקדת חיל-האוויר בתפקיד של נהג ואחרי-כן בתפקיד של פקיד. בעת שירותו צוין מנחם לשבח על-ידי מפקדיו והוגדר כחייל ממושמע, מסור, יסודי ומסודר, בעל רצון עז להתקדם, בעל התנהגות טובה, והממלא את תפקידו באחריות ובמסירות רבה.

במאי 1974 השתחרר מנחם מן השירות הצבאי והתחיל לעבוד בבנק הדואר בירושלים. הוא התכוון לשאת אישה ולהקים בית בישראל. כחודשיים אחרי שחרורו מן השירות הסדיר בצה"ל נקרא מנחם לשירות מילואים פעיל.

ביום י"ז באב תשל"ד (5.8.1974) נפל מנחם באזור מעלה-אדומים, בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שבהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים ושלושה אחים.

הוריו הנציחו את זכרו בהקמת ספרייה, הנושאת את שמו, בבית-הספר התיכון 'אורט-נביאים' בירושלים שבו למד.

אמביות

נשכונת להמסר בעולם
תעלה של שאתה יכול
כדי לעבוד מכל
ואם משיחיו תהיה בעולם
ועל צד יורדים נחם
תחשוב על הסת, אמא
על מילה פחות וינה
ועצוב מפורק תהיה
מלא תבצ מה יהיה
אמנם חלש אנה כן

אז תמחיש זאת צד-כן
על שטח של
עם אמר וחצות של שטח
תקבל מה שתרצה
יאהב אנה יהיה
ואם צד של אה תהיה מוכר
פירוש תהיה מכתב לכבוד
ואם בעצרת הוא ופירוש
ובליך אתה ציבור
ת/ק

עקלנות

סיוחן לך זה אה נבחר
יזכר לעמך יחבן/עבר
והנה תהיה קול של תמונה א' |
וכה לא נעים כל-כך עשין
האכזבה רבה, ואמא/עצמה
אבל קול נשמע, כך חשבה
והנה צפורה בעל אמא ב' |
וכמה האשמה עצובה
שואל מה כאן קרה
אם תשאל תראה

למה אני אמר לך
למה אני אמר לך
והאשמה מתחנך אל תהיה
עוד תהיה כל מלך
והאשמה, לא אמר
מה צד אני בך האמא
נחם למטה הציא מקור
עוד נאמר עם האמא
מלא הציא להכנס
הוציא מ'צו מורה

ראש העיר
رئيس البلدية

ירושלים, ה' באייר תשכ"ח
6.5.68

לכבוד
קונורטי מנחם
שמואל הנביא 113/13
ירושלים

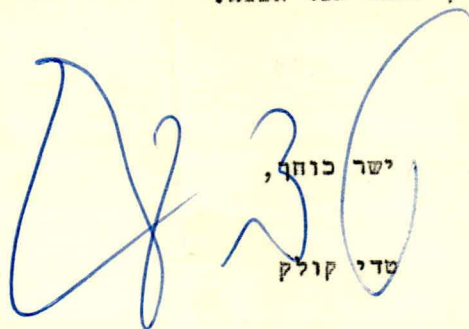
מנחם היקר,

קבלתי את שירך היפה על חגיגות יום העצמאות בירושלים
המאוחדה.

אני מאחל לך הצלחה בלימודיך ובכל אשר תפנה.

ישר כוחך,

טדי קולק

תמוז תמוז ציון
תמוז וציון
ואותה תמוז - מנחם.

מנחם ציון נחמה,
ויקום ביוון ציון
לפי אם נאום מנחם
לו תה, לו תה
צקוננו הוא חתום -
למלא!

ישראל, ט"ז בתמוז תש"ה
25/6/45

למנחם שלנו.
הגלל נחמה,
הנה אתה נכנס
סתיוי לך ונכנס.
החבר מנחם אור
מנחם שציון ומנחם
שקמיו ציון מנחם
מנחם את הלב ומנחם.

איוץ בא יותר,
איוץ נכנס
נתמך הבית כנחם
על הקור תמוז -
מנחם יז,
לא תאזר, מנחם,
לו תאזר.

צברך לך
בני יחיה,
תאו דצת, מנחם
- צמנו מנחם.
צת נתצב
מנחם סגור,
תאפיץ של

מרכז לחינוך מקצועי תיכוני "אורט" ירושלים

הציון: 10
חתימת המורה: ל
חתימת ההורים: קונסט

שם התלמיד: קונסט. אנה
הכיתה: מחלקת הישגים
תאריך: א תשרי תש"ל

מבחן ב: כללי

הנה חלפה שנה
מה מאז נשתנה
כחש ולא פנה
צוהם בטחים נשאר
בזמן בסני' ובמאה
והצברה עזר חנה
חילים נופלים בקרב
ואל צלפת מאח
החבולות באן נמשכות
וביהם ממשית בפטיטות
הנה חלפה שנה
מה מאז נשתנה
היני כל היווצרים
בני כל המוצים
הנה באה החלטה
ועבר את השנה
בכחית חלום
הוא תהי זאת שנה שלום
עית שלום ומנוחה
שנה שלום ובטחון

אל טל ואל מטר בסיוני.

ידיד אתם אומרים? חבר?
לא ולא, זה הרבה יותר.
מי יכול לעצור, מי יכול לעצור
אין אני איתו, באדם אחר
טנים אחיות של אושר,
עם ענווה, טוב לב, ויושר.
הו, רצי רצי, אחי היקר,
מחאן אני לבתולה עליך בנעדר.
באת לאחוזי, עוד לא חדר.
כן בורלך הוא רץ ומר,
אך אני עם הכאב נשאר.
כל צעד, כל בסיצה שאבסץ.
תמיד אתה ישנו בתוכה.
לאן שהעץ מהט
התוצאה היא רק אחת:
הנביש הזה, יחד בו טילנו,
במסעדה זו, יחד אכלנו.
את השיר הזה, כה אהבנו.
שרנו אצל השחרור,
על איתנו יום אחר!!
תאריך לנצח לא אשכח,
בו הפכת למלאך
כעל הדר צעיר.
נבדע עוד בשלא הבכיר
ידיד אתם אומרים? חבר?
לא ולא, זה הרבה יותר.
שורר ככה על דוד ויהונתן,
אנו ככללים לעומתם.
כמו אצל כאן עם, נשכח הרבה דם!!
אבל אחד נשאר מיותר,
באת ארזים כל הצמח.

מ. קונורט

פרכוס יקרא

האם כן יקרה שנית חלפון?
זה ידוע!

או אשר קרובות
ובצבא חוסר החיות

ובכוננות הילדות
הם בורא תיסכול

לא יי האשר מלא הילפון.

זהו חוסר היסודות

לא מחלה לא חוס,

פסול צדין ולד

הפוחה מפי החלד

אבל בן גשרים ואחר

מנוץ כה חזק

קום! תביד זכר!

הכל סדר החצר

זכור מהשפיות לים

תמיד כמו בולם

אשר צדין צעיר

הפוחה ישאר רק בשר

רק בשר. רק בשר.....

חבר: קונטרס מתחם

מי אני? זאת אשאל

בחוקי אבד, חבל.

כאנה מלא שפיצחוק

כל מיני אבד

ואם יקרה שאצטחק

גם אהיה לבד,

כי, למי אכתוב מכתב

אין לי אל אחד,

אין צעדים אין יל

שום צבר מיוחד,

כן, סתם שותי חלפון

בלי סיבה לחיות

אלא כל חכמות

כן עד פני בחצות

מה יהא בסופי

זאת, לא אוכל לומר

עד ואכל כות'

כבר יש טעם מר

מי אני זאת אשאל

בחוקי אבד חבל

זה שלוש שנים

אני נים ללא נים

הן מץ מתחככים

את בלתי מכרסמים

מנוץ?

בית לי קטן

בית לי קטן,
שוכן לו בגן,
והגן חמוד ופעוט,
תחת צל התות.

עליו אני שומר
אותו משקה ועודר,
כמה אני שאבן
ביושבי על ספסל בגן.

חבר:

קונורטי מבחם.

הסקר

אם רצונך בסקר
אך חלילה בלא תקר,
עליך לעשות מאמץ,
כדי לזכות בפרס.

פרס הכבוד
שיבחן לך בהוד
בעת שמך יקרא
בעוד לבבך הומה.

חבר:

קובורטי מנחם .

שמואל

עולה אתה מהר על הסנק
ומתניע אותו מיד

כי לך זריזה היד.

חבר:

קונורטי מנחם

שמואל שמואל חביבי
רב"ט קבלת יפה ונקי,

לאחר 9 חודשים מפרכים
ברכותינו לך ומיטב האיחולים

זהו שיר מתנה
לכ' אחי "ההרקולסנה"

זהו ביטוי מימי ילדות
ועכשיו גבר אתה עם כתפים רמות

שמואל שמואל היקר,
תמיד אתה כענבר,

מבריק וצוחק מחיך ונוצץ,
כזה גברי יפה ומותק.

חיל אתה חיל,
לעולם תהיה על על.

עם רובה ביד כזה גדול
תמיד נקי ובלי חול.

הביקור

ביום בהיר אחד
הוא יום שישי נחמד,

דפיקה בדלת
בחור צעיר הרפיע חזק כמלם

ומסביבו המולה רעש
בני משפחתו מנשקים קוקדים כגעש,

פושט מדיו היפים
ודרגותיו מתנוצצים

2 הם לבנם וצחים
לנוח קצת יסור לפוש

את קובעו יסיר מהראש,
ההמולה הינה רבה.

בירות עוגה לרב"ט
הבחור הצעיר הנחמד

אחי הוא לעולמי עד
חיל הוא בצבאינו

בשלום שירותו יגמור וישוב בשלום
אילבו, שום מלחמה לא תהיה

כח אחי הוא בצבאינו הגאה.

חבר:

קונורטי מנחם §

תפילה

הא אלי אלי
בצר לי קראתיך מלכי
מעמקי שאול עבני
למרומים אשא עבי
אפסוק ידי ליוצרי
מקור משעבתי ותקורותי
לבי מלא דורי
על מעשים שבעשו לבלי די
ללמודי לאחי ולכל מעשי
הא אלי אלי אלי
בצר לי קראתיך מלכי
עבני צור ישעי
ומלא בא משאלתי,
חטאים חטאתי
סלח לי וכפר לי
הא אלי אלי....

חבר:

(קנגרטי מנחם)
6666

קובורטי מנחם

אושר + האוהבים

בחדר זך באור זורח
ישבו זוג אוהבים הלב שמח

זה אל זו ערגו
ולתקות רבות קיוו

העלם צעיר יפה תואר
היא יצור מלאכי מלא מוהר,

היבטו זה אל זו
"כמה אהבתיך, יפה כזו"

והלב נישא על על
האוהבים מגלים רחשי לבם הקל

החדר זך, האור זורח
ובפנים בכל שמח.

לעולם יהיו זוג מאושר
העלם היפה, העלמה הזוהר,

י? ביד שלבו
ושתותיהם דיברו.

חבר:

קונורטי מנחם §

מול הר סיני

לא אגדה רעי, לא אגדה רעי
ולא חלום עובב הנה מול הר סיני,

דגל ישראל מתנופף
והוא בישא בשיר בפי גרודי שיריונים

ושערי עזה ביד הישראלים
כוי שלהבת יה עני החילים

הוי שלהבת יה ברעום התותחים
בשוב העם אל מעמד סיני

רעי זה לא חלום רעי זה לא חלום
חזיון הרוזם

ורק ששה ימים ורק ששה ימים
ערך לקח כל זה.
הוי שלהבת יה עני החילים.

הוי שלהבת יח בראות המצרים
בשוב העם אל מעמד סיראן.

חבר:

סונורטי מנחם

הדירה

ישנה שכונה קטנה
הנמצאת במחנה יהודה

ושמה של הנדון
זיכרון פידון.

בקציה נמצאת דירה
ששורה 4000 לירה

כי נוחיות אין
וזה לא יפה לעין

ובמטבח קטן בחוץ
ואליו צריך לרוץ

גשם יורד מעל
באמת חבל חבל
עוד מעט יתמוטט כגל

אמא טובה שסבלה
אבא שדואג לחלה

ו-4 ילדים חמודים
ששנים מהם חילים

אומנם מעט חבל

שנעזוב את זיכרון
אע"פ שהיא נקראת פידון

כי סבתא לנו יקרה
נמצאת בשכונת הקטנה.

אבל אמא סבלה
מגיע לה הדירה.

חבר:

קונורטי מנחם.

יושבי הבית ביבאו הבאות
והלכו לחברת פרזות.

שיכון קטן מוכן
למשפחה דלהלן:

הסערה

אוביה שטה לה בים
ובתוכה חם, חם,

ופתאום סערה משתחללת
והגלים הוי כמלט

בתכים בתזים,
על האוביה בתרבים
והאוביה השלוח

מתנדנדת כקליפה
ופתאום הנה תצלול

ובשמע רעש קול
לא ולא הנה היא כאן

ושוב תצלול ותצפור כתן
עד שבסוף נואשה

כי אפסה כל תקוה
ולפתע רעש ואון

והאוביה יושבת על צוק בגאון.

ימי המלחמה

ימי המלחמה מלחמה תפארתנו
בניל ובשמחה בספר ספורנו

לילה ויום ישבנו במקלט
ובאור חמה שמענו את מילת

מילת הקסמים בשורת הבצחון
על הניסם ועל החלום

אשר חוללו החילים
האמינו הקשיבו את הניסים הרבים

ירושלים העתיקה והעיר עזה
היו בידי השיריונים

ימי המלחמה מלחמה תפארתנו
ברננה הושמעה גאולתינו

בחושך ובאור חרדנו לחילים
אבל זה ערך רק ששה ימים

סיני ירדן וגולן הרמה
כולם היו בידי הצבא.

חבר:

קונורטי מנחם

השואה

הנה אחד הילדים התמוטט,
כזאת היתה השואה,

ולזכרה מבצבצת דמעה.

חבר :

קונורטי מנחם .

ומסביבי היו עומדים ילדים,
חורי פנים וחלשים.

ככוכבים צהובים, במרחקים.
נקבצו סביבי ולוחשים:

הא אמי נהיתה גחלים,
והקברים האפלים היו רקים.

והם המסכנים רועדים
ועורם מדלדל על העצמות,

הסתכלו בי בענים דלות.
מצפים לידיים חמות,

והנה על אחד מהם בצבצה דמעה,
ובה נגלתה לי לכל השואה

שקטים ונכאים היו הולכים
ועביהם היו חולמים

אחד אחד נפל
וזכרונות אלה עלו.

כל גופי רוטט

הפתעה?

"מזלך בוא יבוא
כך כתוב בתוכנו"

פליאתנו היתה רבה,
ועד פיסקה "זאת לא בדותה"

רק חבל שהחיל
לא נמצא פה וחסל.

רפתאום שמחה גדולה
החיל בא הביתה.

באמת זאת לא בדותה
והבה ההוכחה.

חבר :

קונורטי מנחם .

מכתב קטן מובח
בתוך תיבת פח,

להוציאו חפצתי
שלפתי וציפיתי,

האם הוא מחילי
אולי הוא מדודי,

ברטט קרעתי המעטפה
ורעדתי פסקה חלפה,

והמכב לא מחילי לא מדודי,
ולא משום אחד ממקרי.

שלוח הוא לסמלי,
לא אדע ממי

תוכנו מלא סתוים,
ומלותיו מפוצצים.

מדובר בוא על מזל
ועל אימרות מחז"ל

הברחה

בדממה היתה פוסעת,

וארזנה חדה שומעת

לבל יראנה האויב

ולבה מאד כואב

בזרועה אחזה תינוק

ורגליה כואבות זכר הצנוק.

ומחשבות אלה עולות

ועיניה בוכיות חולמות.

עוד מעט נגיע עולל

לוחשת היא זה הגורל.

אמצה תנוקה אל לבה

ואליו מלאה חיבה,

הוא רק בשאר לה,

כולם נספו גם בעלה.

ועכשיו היא פוסעת

מלחשת עוד מעט ,

פרטיזנים לה ידידים

ואליהם רצה אין אונים.

מרחוק בגלה המחנה

מלאת תקוה המסכנה

באפיסת כוחות הגיעה

היה לה כרם מביע

בתנה תנוקה ליהודי

וישבה לה מולו

והנה שעול קצר נעים

החיל עם התנוק בידים

הריהרי אין בוא רוח חיים

האשה האומללה התעלפה ובפלה

חבר :

קונורטי מנחם .

דקר

צוללת היא לחיל הים
נעלמה במצולות ים

אמהות ואבות עומדים צופים
אולי תפא היא מן גלים ,

לבם עמוק עמוק שקוע
ובנם היכן הוא תקוע,

אולי חלילה מת
וליבו הצטמק

הם בוכים וכואבים
לאלוהים הפיתרונים !

חבר :

קונורטי מנחם .

מסתורין במצולות
נעלמות צוללות,

ישראלית היא שמה דקר!
ולב היהודים חרד צר

הים סוער החיפוסים
ביתר עוז נמשכים.

אנגלים תורכים
וכמובן ישראלים וכלם מחפסים,

חשיכה ירדה ואין דקר
החיפוסים ימשכו מחר,
כי מאד לנו יקר.

70 איש בתוכה
בצוללת האבודה .

מה גורל המלחים
הרי המה חילים,

ולנו בלב צר
מה גורלה של דקר,

בשיכון

הנה אנו בבית החדש
בברכת מזל טוב וד"ש.

העברה היתה קלה
ולא קרתה שום תקלה.

כל דבר בא על מקומו בשלום
אנו עברנו ביום ראשון

אוטו גדול ושנים סבלים,

הרימו המשאות והסלים
תוך יום יומים

בעשתה זריזות ידים
והדירה הנחמדה מוכנה

הלוך הלכה המכונה
כבר שבוע אנו גרים

בתוך שלושת החדרים
חדר קט וריהוט

לי ולאחי הפעוט
חדר שני לחילים

גם הוא יפה כפלים
ןהסלון או,הר,או,הר,

כמה יפה הוא בתוכנו,
רק מהר מהר אמן

שנתרגל כאן להשתכן .

חבר :

קונורטי מנחם .

(הכולתל) הכותל

עינים הביטו על
כולו רסיסי טל

והנה אנו באנו
שישמח את ליבנו

עומדים היו כחולמים
זה קרה האלוהים .

לפתע בשמחה קריאה
שקראה את הדממה .

בלבט שמחה גדולה
הערצה אותם מלאה,

מה חבל שהוא הלך
איתן החיל האח .

אבל בצד השמחה
הדעה אותם קלחה.

עד הפתח כמעט הגיע
ופתאום כדור פגיע

הנה מולם עומד ניצב
כמלאך ובידו צו

וחחיים בן השלושים
נפל בבית הספר לשוטרים ,

עומד לו שם
בגאון עתיק ורם ,

ועכשיו עומדים לפני כותל
מערב לפניהם הוא ניצב .

הכותל כותל מערב
ופניו כפני הרב

הדממה אותם קלחה
מעורבת בשמחה .

האבנים הגדולות החמימות
מחוספסות וחלקות .

חבר :

קונורטס מנחם .

כמה שנים עומד לו כך

בלי רע בלי אח .

עצוב (מחשבות)

המילים לא יתארו זאת
זה צריך לחוש לראות
מדוע מדוע זה
אנא ה' עשה עשה,
החיים מה אכזרים
בני מעי מתהפכים
רצוני הוי מה לבכות
ולא לחוש זאת לא לראות
הדאגה מהעבודה
על ליבי היא מכבידה,
מילימודים ומצבא
מכל המצב בה.
רבפרט מאון מועט
שה' יתן לי קצת
ולבי הוי מה דואב
וצח לי צר לי צר בלב
ורצוני כמעט לבכות
יהיה טוב לבאות .

חבר:

קונורטי מנחם .

עצוב עצוב בלב,
והראש הוי מה כואב
יש בעולם אנשים,
רעי לב וקשים
המתאנים ללא סיבה,
באכזריות ובלא חיבה
לאלה שכוחם אנו כה רב
ומרביצים בכל מרצם הרב
מדוע! מדוע זה כך,
הלא כתוב: "כולם בני אח"
אב אחד לכולם
מדוע יתאנו לעולם,
הוי מזל מזל
בוא אלינו וחסל
עצוב עצוב בלב
והראש הוי מה דואב
מדוע מדוע זה מה זה
הלא יהודים כולם עם זה,
והחיים עוברים חולפים
אף הזכרונות נשארים
ה' תן נא לי כוח
חושבים הם בלי מוח
וצר צר בלב
ראת הנשמה חולב! חולב,

אבל מכה גדולה נתנו
כי העלו את חמתנו .

חבר :

קונורטי מנחם .

פשיטת כראמה

החבלות הינם רבות
מיום ליום מחמירות ;

אל-פתח זה הרע קשה
מפוצץ ומתאנח

וישראל שקטה
אולם אח"כ היא פשטה

עד גדוש הסאה
ואז יצאה לפעולה ,

המלך חוסן מדמה
שלא נכבוש את כראמם

ישראל האמיצה
נכנסה ליער לביצה ,

וביערה את הכינים
שלא ישכנו בוא טרוריסטים

אולם היו אבידות
לישראל! קצת קשות

המצעד

קל ושופים וקל הרעם
ומריע צוהל העם,

הנה הולך קרב ובא
טור הרכב הממונע,

וחילים בריאם שזופים
ומעל חגים המטוסים

ירושלים השלמה
מה צוהלת מה שמחה,

אומנם זיסר להתנכל
מזכיר האו"ם רזה מקל,

לא יהיה מצעד בירושלים
צרחה ירון מצרים ,

אבל ירושלים היא
שלנו בעדה בהרגזו נלחמנו

כל שופים וכל הרעם
הם שמח צוהל השם

כנפי פלדה חגות
מעל עירך

והכותל עומד ומחיך
בני בני היהודים

מה באים מה חסונים
שהחינו ברמר

למצעד להוד להדר .

חבר:

קונורטי מנחם .